

noget dertil, ere de Smaapenge, der her ydes, vel anvendte. Vi se jo andre Lande anvende forholdsvis større Beløb end vi dertil, og jeg vil derfor indstændig anmode det høje Ting om at være velvillig stemt overfor dette lille Forslag. Det har ikke noget paa sig, naar det ærede Medlem siger, at Forslaget er kommet her op paa Trods, at Udenrigsministeren vil trumfe det igennem, og at det er en Demonstration mod dette Ting. Jeg er saa overbevist, som tænkes kan, om, at hverken Udenrigsministeren eller noget Medlem af det andet Ting tænker derpaa. Man har set rent sagligt paa dette Spørgsmaal, der har slet ikke været Tale om at trumfe, trodse eller demonstrere. Det ærede Medlem sagde, at det var en forkert Form, Forslaget havde i Fjor, idet der da stod „aarlig“. Jeg vil dog minde ærede Medlemmer om, at der er en Masse Bevillinger paa Finansloven, der have den Form „aarlig“ saa og saa meget. Ganske vist bevilge vi Finansloven for et enkelt Aar, men ved en hel Del Bevillinger er det forudset, at de aarlig ville gentage sig. Naar der i Aar staar „aarlig i 3 Aar“, er det en lempeligere Form. Det betyder ikke, at vi skulle blive ved at fortsætte med det, men kun, at vi agte at bevilge Beløbet i 3 Aar. Skulde det saa i Løbet af disse 3 Aar vise sig, at Bevillingen er fuldstændig forfejlet, har Lovgivningsmagten Lov til at forandre Beslutning. Jeg synes, at dette Forslag er saa lille, at det ikke er værd at rejse nogen Strid derom, og jeg vil meget anbefale det.

Jeg vil til Slut gerne fremdrage en Ting oppe fra min egen Valgkreds, som jeg savner paa dette Forslag. Det er mig bekendt, at en Del Beboere i Egnen mellem Sæby og Nørresundby have indsendt et Andragende om at faa oprettet et Postkontor ved Dybvad Station. Man begrunder det med, at Dybvad er den største Station paa den øst-vendsselske Bane. Ekspeditionen paa Brevsamlingsstedet der er langt større end paa det nævnte Postkontor i Flauenskjold, der ikke ligger i Nærheden af Banen. Der skulle Folk afhente deres Postsager, Pengebreve, Postanvisninger osv., og de skulle ligeledes bringe saadanne Sager dertil, hvad der er meget besværligt. Det er ikke min Hensigt at rette nogen Bebrejdelse mod nogen, men jeg vil blot spørge den højtærede Indenrigsminister, om han ikke kan oplyse, hvorledes Sammenhængen er. Jeg havde ventet et Forslag her, der kunde raade Bod paa det af mig omtalte Misforhold.

Jeg haaber nu, at den ærede Minister vil være saa venlig at give mig et Svar paa mit Spørgsmaal. Ellers skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder. Jeg skal slutte med at gentage, at jeg tror, at det i det hele er en Finanslov, som vi kunne faa Ære af, og som vil blive hilst med Glæde rundt omkring i de forskellige Hjem i vort Fædreland. Jeg vil derfor anbefale Forslaget til uforandret Vedtagelse.

Stoffensen: Ved at høre de to ærede foregaaende Talere vil man sikkert have faaet det Indtryk, at hvad man end mener om denne Finanslov, er man ikke tilbøjelig til at tage Punkter af nogen væsentlig Betydning op for at ændre dem. Om Finansloven i Almindelighed have de to ærede foregaaende Talere ikke været enige. Jeg maa sige, at jeg nærmest slutter mig til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), naar han fandt, vi burde se at faa en bedre Balance paa Finansloven. Jeg har tidligere berørt Ønskeligheden deraf og ogsaa fremhævet, hvad jeg antog var Grunden til, at vi ikke fik saa god Balance, som man kunde vente, nemlig den, at man aabenbart har begaaet en Fejl, naar man har troet at burde give Folketinget en Ret til hvert Aar at behandle Finanslovforslaget først, for at det kunde trænge ind i alle Enkeltheder og kritisere dem og drage Omsorg for, at der førtes god Økonomi. Man sagde i sin Tid, at det var rigtigt at give det saakaldte folkevalgte Ting dette Fortrin, thi dermed vilde vi alle være bedst tjente, det vilde ikke paa nogen Maade lade Udgifter passere, som ikke vare nødvendige. Det viser sig imidlertid, at man i det andet Ting er ret flot med Hensyn til Bevillinger, og Stillingen for vort Vedkommende har jo nærmest været den at holde igen, for at de ikke skulde blive for flotte. Det havde man ikke tænkt sig fra først af, men saaledes er det nu, og jeg antager, det vil blive ved at være saaledes. Men under Hensyn dertil maa jeg sige, at det forekommer mig, at den foreliggende Finanslov er ret tilfredsstillende, og det har jo heller ikke været Punkter af nogen Betydning, som de to ærede forgaaende Talere have fundet Anledning til at fremdrage. Det samme gælder for mit Vedkommende, og jeg kan derfor fatte mig i stor Korthed.

Begge de ærede Talere have berørt Spørgsmaalet om Bevillingen af 500 Kr. til Fredsbureauet i Bern. Jeg staar her